

EURÓPAI SZEMESZTER – TEMATIKUS TÁJÉKOZTATÓ

AZ EGYENLŐTLENSÉG KEZELÉSE

1. BEVEZETÉS

Az utóbbi években egyre fontosabbá vált az egyenlőtlenség kérdése.

A gazdasági válság mély nyomokat hagyott Európában, hátrányos hatást gyakorolt az életszínvonal terén több éve megfigyelhető konvergenciára, és nagy terhet rótt a szociális védelmi rendszerekre. A legtöbb tagállamban nőtt az egyenlőtlenség, ami aggályokat vetett fel a növekedés fenntarthatósága, a társadalmi kohézió, valamint a növekedés inkluzív jellege szempontjából. Ha egy ország GDP-ben mért jövedelme gyorsabban növekszik, mint a háztartásainak jövedelme, akkor a növekedés nem inkluzív, és nem minden háztartás érzi az előnyeit. A bizonyítékok alapján például az Amerikai Egyesült Államokban a GDP növekedése az utóbbi években szinte kizárólag csak a legnagyobb jövedelemmel rendelkező háztartások számára volt előnyös¹.

Az Európa 2020 stratégia a szegénység visszaszorítására összpontosít, de a szegénység kockázatának csökkentésével kapcsolatos kihívás összekapcsolódik az egyenlőtlenségről folytatott vitával².

Az Európai Bizottság által 2017 áprilisában ismertett szociális jogok európai pillére konkrétan foglalkozik a jövedelmi egyenlőtlenséggel. A pillér harmadik alapelve kimondja, hogy mindenkinek joga van az esélyegyenlőséghez. A kapcsolódó szociális eredménytábla 14 kiemelt mutatójának egyike közvetlenül a jövedelmi egyenlőtlenségre vonatkozik, számos más mutató pedig a növekvő jövedelmi egyenlőtlenség leküzdésével és az egyenlőbb esélyek biztosításával szorosan összefüggő szakpolitikai területekre összpontosít.

Ez a dokumentum rövid áttekintést kíván nyújtani az Európai Unióban megfigyelhető egyenlőtlenség által jelentett kihívás két legfontosabb dimenziójáról: a jövedelmi egyenlőtlenségről és az esélyegyenlőtlenségről³. Felépítését tekintve a 2. szakasz tartalmazza a fogalom-meghatározásokat, a mérési mutatókat és a jelenlegi uniós kihívások áttekintését, a 3. szakasz megvizsgálja az egyenlőtlenségek okait, a 4. szakasz pedig meghatározza, milyen szakpolitikai eszközökkel csökkenthetik a tagállamok az egyenlőtlenségeket.

Az ezzel a szakpolitikai területtel kapcsolatban további információkat tartalmazó tematikus tájékoztatók az alábbi témákkal foglalkoznak: *aktív munkaerőpiaci intézkedések, a nyugdíjak megfelelősége és fenntarthatósága*,

---

¹ Lásd Saez E. (2016) Striking it Richer: The Evolution of Top Incomes in the United States.

² A szegénység a háztartási mediánjövedelemnél alacsonyabb jövedelemmel rendelkező háztartásokban élők százalékos arányában fejezhető ki. A szegénység csökkenése egyben a jövedelmi egyenlőtlenségek csökkenését jelenti.

---

³ A tájékoztatóban szereplő adatok eltérő információ hiányában az Európai Unió 28 tagállamára vonatkoznak.

egészség és egészségügyi rendszerek, munkaerőpiaci készségek, szegénység és társadalmi befogadás, adórendszerek és adóhatóság, bérmegállapítási rendszerek.

2. AZ EGYENLŐTLENSÉG MEGHATÁROZÁSA ÉS MÉRÉSE

Az egyenlőtlenség többdimenziós kihívást jelent. Az egyenlőtlenség számos különböző formát ölthet, de a két legfontosabb fogalom az *elért eredmények (jövedelem és vagyon) terén mutatkozó egyenlőtlenség* és az *esélyegyenlőtlenség*⁴.

Jövedelmi egyenlőtlenség: Ez azt jelenti, hogyan oszlik el egy gazdaságban megkeresett jövedelem a népességen belül. Kiszámítása általában a háztartások szintjén történik (a háztartás valamennyi tagja jövedelmének összesítésével), a háztartások tagjainak száma és életkora alapján súlyozva⁵.

Vagyoni egyenlőtlenség: Néhány országban, például Ausztriában, Hollandiában és Németországban a jövedelmi egyenlőtlenség nem különösen magas, viszont az utóbbi években nőni kezdett a vagyoni egyenlőtlenség⁶. Az örökségek és a növekvő ingatlanárak miatt a vagyon eloszlása összességében kevésbé egyenlő, mint a jövedelem elosztása.

Esélyegyenlőtlenség: A jövedelmi egyenlőtlenség az *eredményeket* méri, de ez egyrészt a születéskor rendelkezésre álló lehetőségek, másrészt az egyén élete során hozott döntések, harmadrészt szerencse kérdése. A siker érdekében az *esélyegyenlőség*

biztosítása – bár nehezebben mérhető – olyan szakpolitikai cél, amelynek megvalósításával kapcsolatban nagyobb egyetértés uralkodik, mint az egyenlő eredmények megvalósítását illetően.

Az esélyegyenlőség hozzájárulhat a jövedelmi egyenlőtlenséghez, és fordítva. Az esélyegyenlőség hiánya nagyobb jövedelmi egyenlőtlenséghez vezet, mert a következő generációk jövedelemszerzési potenciálja és készségei még nagyobb eltérést fognak mutatni a különböző kiindulási helyzetük miatt. Ez fordítva is igaz: a jövedelem rendkívül egyenlőtlen módon való eloszlása kisebb esélyegyenlőséget teremthet a következő generáció számára, mivel a magasabb jövedelemből és vagyonból származó családi előnyök könnyebben átadhatók a következő generációnak. Ez az egymást kölcsönösen erősítő hatások rámutatnak, milyen fontos szerepet játszik a szakpolitika a hátrányos helyzet továbböröklődésének megakadályozásában (lásd a 4. szakaszt).

Általában véve elfogadott az a megállapítás, hogy némi egyenlőtlenség ösztönzőleg hathat az emberi tőkébe való befektetésre, a mobilitás előmozdítására és az innováció elősegítésére. A növekedés szempontjából fontos gazdasági ösztönzők azon alapulnak, hogy az egyének kemény munkával jobb eredményeket érhetnek el.

A túl nagy egyenlőtlenség azonban veszélyeztetheti a növekedést. Ez különösen abban az esetben igaz, ha ezt a jövedelemoszlás legalsó szintjén jelentkező nagyobb szegénység idézi elő. Ha a jövedelemoszlás (vagy vagyoneloszlás) legalsó szintjén állók erőforrások hiányában nem tudnak befektetni a készségeikbe és oktatásukba, lehetséges, hogy nem tudnak maradéktalanul kibontakozni, ami összességében károsan hat a növekedésre. Emellett a jövedelem-újraelosztás is segíthet fellendíteni a keresletet a gazdaságban, mert az alacsony jövedelemmel rendelkező háztartások hajlamosak többet költeni.

⁴ Az egyenlőtlenség másik fontos dimenziója a nemek közötti különbség. Ezzel *A nők munkaerőpiaci részvétele* című tematikus tájékoztató foglalkozik.

⁵ Ezt nevezzük ekvivalenciakálának. A Bizottság az OECD módosított ekvivalenciakáláját használja, amely szerint a családfő esetében 1, minden további felnőtt esetében 0,5 és minden gyermek esetében 0,3 súlyozott értékkel kell számolni.

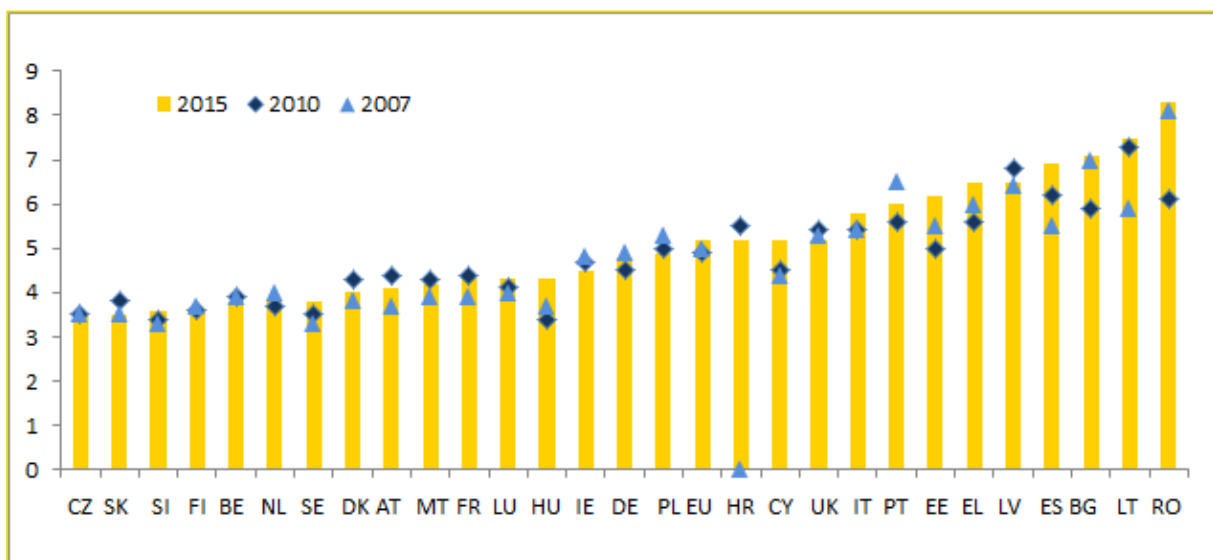
⁶ 2011 és 2014 között az euróövezet legtöbb országában nőtt a nettó vagyon Gini-együtthatójával mért vagyoni egyenlőtlenség.

Az egyenlőtlenség a társadalmi méltányosságot is veszélyezteti. A gazdaság erőforrásainak rendkívül egyenlőtlen eloszlása károsan hathat a társadalmi kohézióra és az összetartozás érzésére. Mindkét hatás különösen szembetűnő lehet, ha a jelentős egyenlőtlenség oka az, hogy egyre többen élnek szegénységben. Ezek az emberek fokozott nélkülözéssel, hajléktalansággal vagy társadalmi kirekesztettséggel nézhetnek szembe.

A magasabb arány nagyobb, a kisebb arány alacsonyabb jövedelmi egyenlőtlenségre utal. Ha a jövedelmi ötödök aránya 1, az tökéletes jövedelemegyenlőségre utalna, vagyis ebben az esetben valamennyi háztartás ugyanakkora éves jövedelemmel rendelkezne. A jövedelmi ötödök aránya az Európai Unióban⁷ körülbelül 5,1 (2015) (lásd az 1. ábrát).

Az egyenlőtlenség mérése

1. ábra: Jövedelmi egyenlőtlenség a jövedelmi ötödök aránya alapján (2007–2015)

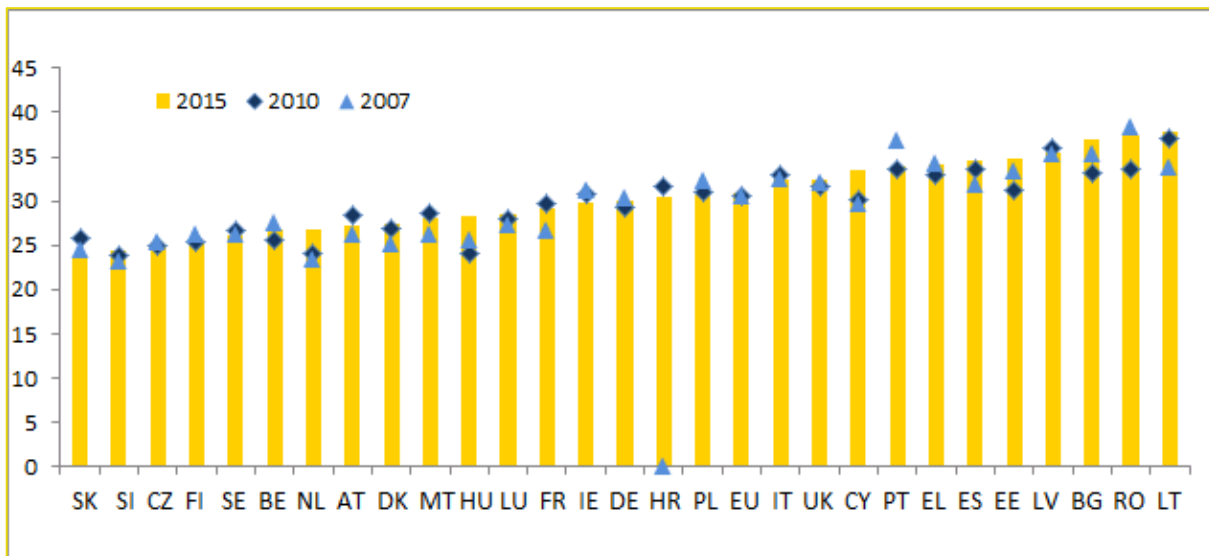

A **jövedelmi egyenlőtlenség** számos mutatóval mérhető. A leggyakrabban használt mutatók közé tartozik a **jövedelmi ötödök aránya** és a **Gini-együttható**.

A **jövedelmi ötödök aránya** a felső jövedelmi ötöd (a leggazdagabb háztartások) éves jövedelmét hasonlítja össze az alsó jövedelmi ötöd (a legszegényebb háztartások) jövedelmével. A szociális eredménytáblán ez az egyenlőtlenség mérésének kiemelt mutatója. Ha például a jövedelmi ötödök aránya 5, az azt jelenti, hogy a felső jövedelmi ötöd (a leggazdagabb háztartások) éves jövedelme ötször annyi, mint az alsó jövedelmi ötödé (a legszegényebb háztartásoké).

⁷ Az Európai Unió az Európai Unió 28 tagállamát jelenti; az értékek súlyozott átlagok.

2. ábra: Jövedelmi egyenlőtlenség a Gini-együttható alapján (2007–2015)

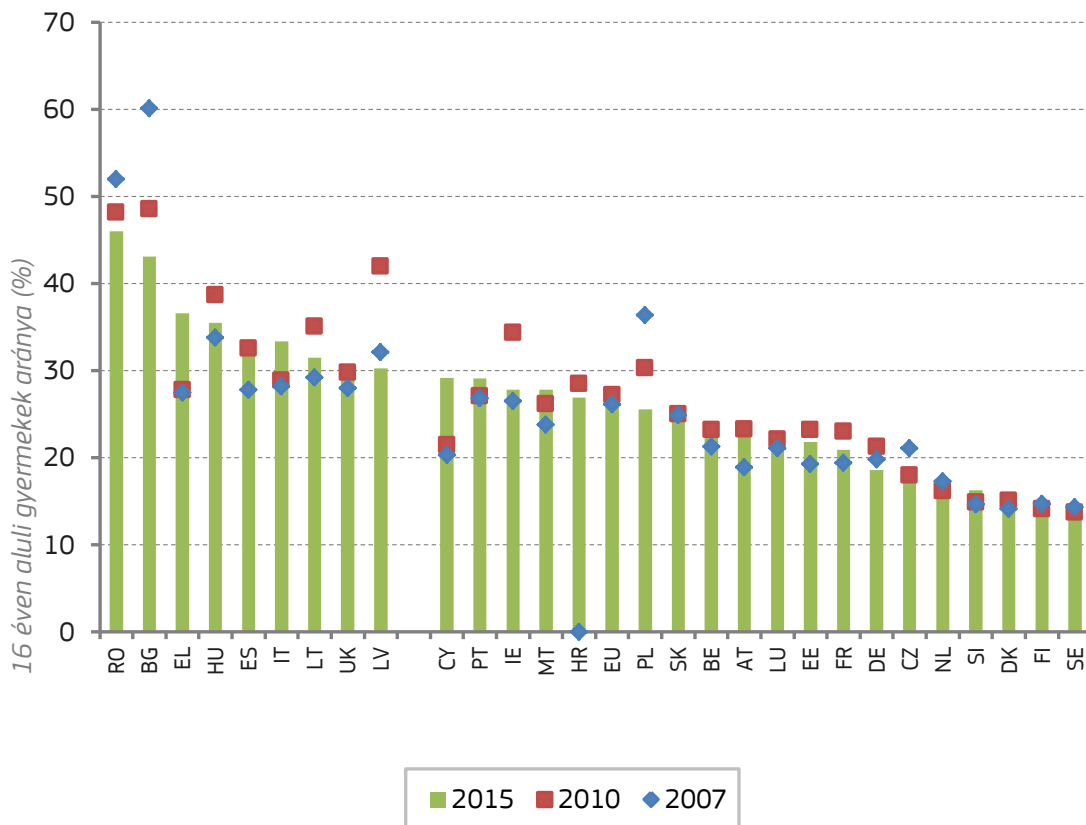
A **Gini-együttható** a jövedelmi egyenlőtlenség leggyakoribb nemzetközi mutatója. Az egyes háztartások jövedelmét hasonlítja össze a többi háztartás jövedelmével, és ez alapján méri a jövedelemeloszlást. Az együttható százalékos értéke 0 és 100% között mozog. A 0%-os Gini-együttható tökéletes jövedelmi egyenlőséget jelezne, a 100% pedig azt jelentené, hogy a gazdaság valamennyi jövedelme mindössze egyetlen háztartásra koncentrálódik, ami teljes jövedelmi egyenlőtlenségről tanúskodna. A Gini-együttható az Európai Unióban körülbelül 31 (2015) (lásd a 2. ábrát).

Az esélyegyenlőtlenség nem mérhető közvetlenül standard mutatókkal. Mivel csak egyetlen személy eredményei

mérhetők közvetlenül, ahhoz, hogy lássuk, mennyire egyenlőtlenek az esélyek, bizonyos feltételezéseket kell tenni, és helyettesítő mutatókat kell használni az esélyegyenlőség mérésére.

Az esélyek mérésére szolgáló helyettesítő mutatók a fiatalokra összpontosítanak. Az egyén helyzete az élete során hozott döntésektől és a szerencsétől függ, ezért feltételezhető, hogy a fiatalok esetében a megfigyelhető jólét (beleértve a jövedelmet) kevésbé az egyén döntéseinek, sokkal inkább az esélyeinek köszönhető. Ebből kifolyólag a gyermekeket érintő szegénység vagy társadalmi kirekesztettség kockázata az esélyegyenlőtlenség fontos mutatója (lásd a 3. ábrát).

3. ábra: A szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitett (16 évnél fiatalabb) gyermekek (2007-2015)

Az esélyegyenlőtlenség a generációk között öröklődő hátrányokkal is összefügg. Az esélyegyenlőség másik fontos mutatója a kamaszok oktatási eredményei és a szülők társadalmi-gazdasági státusza közötti kapcsolat. A szerény oktatási teljesítmény és a szülők alacsony készségei közötti nagymértékű összefüggés arra utal, hogy a közszolgáltatások (különösen az oktatás) nem sikeresen teremtenek egyenlő esélyeket társadalmi háttértől függetlenül valamennyi gyermek számára⁸ (lásd a 4. ábrát).

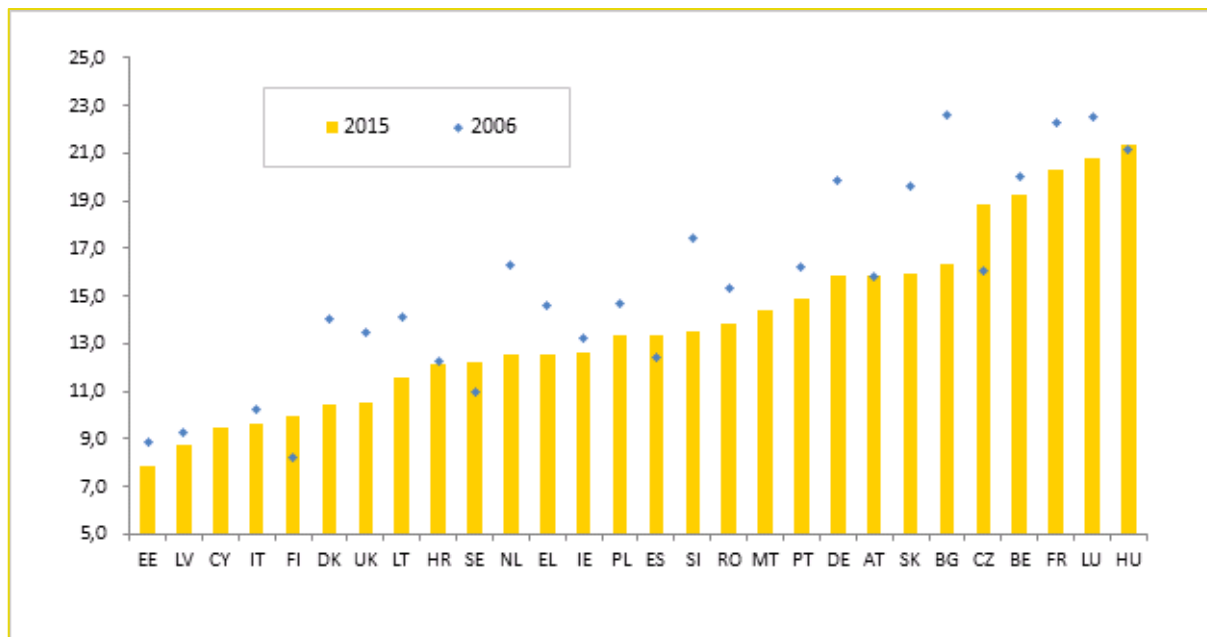
Az egyenlőtlenség jelenlegi állása az uniós tagállamokban

A jövedelmi egyenlőtlenség némi növekedést mutat az Európai Unióban. A jövedelmi ötödök aránya 2016-ban 5,1, míg 2010-ben 4,9 volt, ami növekedést jelent sok, de nem valamennyi tagállamban. A Gini-együttható

hasonló változást mutat: ugyanebben az időszakban 30,5-ről 31-re nőtt⁹. A növekedés jelentősebb a piaci (vagyis az adók és a szociális transzferek figyelembevételével előtti) jövedelmi egyenlőtlenség esetében, mert az adó- és szociális ellátórendszer kiegyenlítő hatással bír.

Az egyenlőtlenség a szegényebb háztartásokra jellemző alacsony jövedelem-növekedésre vezethető vissza. A jövedelemeloszlás felső szintjén állók gyorsabb jövedelem-növekedése és a jövedelemeloszlás alsó szintjén állók átlagosnál lassabb jövedelemnövekedése is fokozódó egyenlőtlenséghez vezet, de a válságot követő években összességében az alsó szintre jellemző lassú növekedés gyakorolta a legnagyobb hatást az egyenlőtlenségre. Ez a hatás különösen erős volt Romániában és Portugáliában, de Olaszországban és Németországban is

4. ábra: Iskolai teljesítménybeli különbségek (tudományos tantárgyak) a szülők társadalmi-gazdasági háttére alapján a gyermek (15 évesek) körében (2006–2015)

⁸ A tanulók társadalmi-gazdasági helyzetével magyarázott iskolai teljesítménybeli különbség a [szociális eredménytábla](#) másodlagos mutatója.

⁹ Ez az uniós országok Gini-együtthatójának átlaga, nem pedig az uniós népesség egészének Gini-együtthatója.

megfigyelhető volt¹⁰. **Az uniós átlagból nem derülnek ki az egyes országok közötti jelentős és növekvő különbségek.** A válság óta Szlovákiában csökkent a jövedelmi ötödök aránya és jelenleg az egyik legalacsonyabb az Európai Unióban (2015-ben 3,5 volt ez az arány), Romániában viszont jelentősen nőtt, és itt a legmagasabb (8,3). A piaci jövedelmi egyenlőtlenség leginkább Portugáliában, Görögországban és Bulgáriában nőtt, sok tagállamban ugyanakkor alig változott (Magyarország, Franciaország), másutt pedig akár csökkent is (Írország, Luxemburg, Olaszország)¹¹.

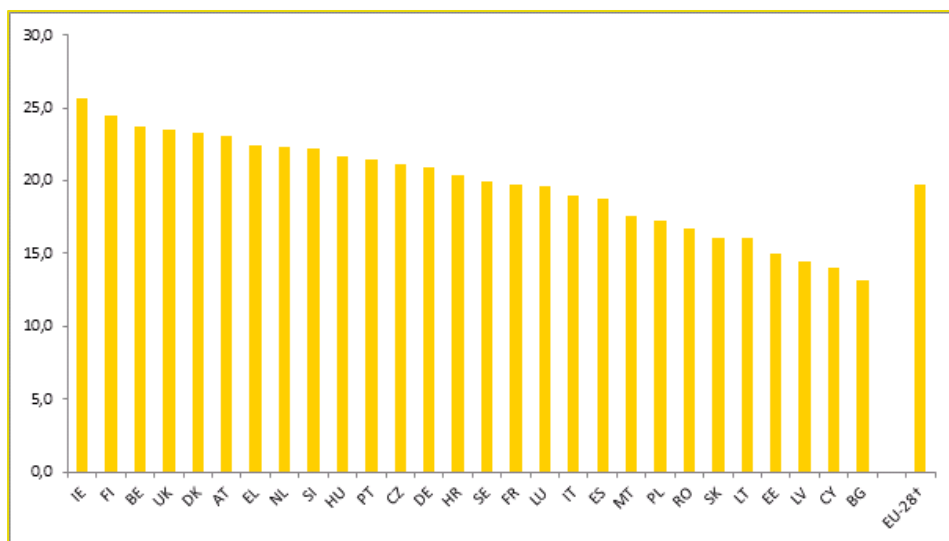
A válság következtében 2007 és 2010 között nőtt a szegénységben élő gyermekek száma, de a 2015-öt megelőző években a legtöbb tagállamban csökkent a számuk. Lengyelország és Bulgária kiemelkedik a többi ország közül, mert itt csökkent legnagyobb arányban a gyermekszegénység, míg Görögországban, Cipruson és Spanyolországban a probléma változatlanul

fennáll, sőt súlyosbodott (lásd a 3. ábrát).

3. AZ EGYENLŐTLENSÉG OKAI

A jövedelmi egyenlőtlenség okai tagállamonként eltérnek. A legtöbb uniós országban szerepet játszik benne a munkanélküliség, de néhány esetben (például Bulgária, Ciprus, Észtország, Litvánia és Lettország tekintetében) az adók és ellátások gyenge újraelosztó hatása a meghatározó. Más országokban (Görögország, Spanyolország, Portugália) a nagy jövedelmi egyenlőtlenség az egyenlőtlen eloszlású piaci jövedelmekkel párosuló munkanélküliség eredménye. Az Egyesült Királyságban és Írországban a piaci jövedelmek elosztása szintén rendkívül egyenlőtlen. A brit és az ír jóléti állam azonban átlagon felül teljesít az adózást és az ellátást megelőző egyenlőtlenségek csökkentése terén (lásd az 5. ábrát), így a rendelkezésre álló jövedelem szempontjából az egyenlőtlenség megközelíti

5. ábra: Az adók és transferek egyenlőtlenségcsökkentő hatása (2015)

†Egyszerű átlag, a Németországgal kapcsolatos adatok 2014-re vonatkoznak

¹⁰ Erről tanúskodik a jövedelmi ötödök arányának 2010 és 2015 közötti változása, mivel ez az arány az említett országokban jelentős mértékben nőtt, és ez a legszegényebb háztartások jövedelmének csökkenésére utal.

¹¹ A Bizottság számításai a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai uniós statisztika (EU-SILC) alapján.

az uniós átlagot.

A fokozódó technológiai változások hatására nőtt a jövedelmi egyenlőtlenség. A technológiai fejlődés, bár összességében pozitív hatást gyakorol a gazdasági növekedésre, felgyorsítja a bérszóródást és a magasabban képzett személyeknek kedvez, különösen a gazdaság olyan nagy értékű ágazataiban, mint az infokommunikációs technológiák (ikt). Az automatizálás ugyanakkor gyakran átveszi az alacsonyabban és közepesen képzett munkavállalók helyét.

A globalizáció által az egyenlőtlenségre gyakorolt hatás bizonyítékai azonban vegyes képet mutatnak. A hagyományos kereskedelmi modelleken alapuló elmélet szerint a fokozott kereskedelem nagyobb egyenlőtlenséghez vezet a gazdag országokban. Az empirikus tanulmányok eredményei azonban ellentmondanak ennek. Különösen a munkaerőpiaci intézmények és a döntéshozók válasza határozhatja meg, hogy a kereskedelem fokozza vagy csökkenti az egyenlőtlenséget.

Gyakran a munkaerőpiaci intézmények hatásai sem egyértelműek. A merev munkaerőpiaci intézmények nem feltétlenül csökkentik az egyenlőtlenséget, mert bár növelhetik a munkavállalók bérét, a munkanélküliség növekedéséhez is hozzájárulhatnak.

Más tényezők, például a demográfiai adatok és a háztartások összetétele is befolyásolják az egyenlőtlenséget. Az egyszemélyes háztartások növekvő aránya fokozhatja az egyenlőtlenséget, mert az ilyen háztartások csökkent kapacitással rendelkeznek az erőforrások összevonására. A háztartások csökkenő mérete, valamint a nagyobb arányú bevándorlás is növelheti az egyenlőtlenséget, különösen az esélyegyenlőtlenséget, mert az eszközök fokozott koncentrációjához vezet az Unióban születettek körében.

4. SZAKPOLITIKAI ÖSZTÖNZŐK AZ EGYENLŐTLENSÉG ÁLTAL JELENTETT KIHÍVÁS KEZELÉSÉRE

Az egyenlőtlenség megelőzése és csökkentése nagyrészt a tagállamok

fellépésétől és reformjaitól függ. Az Európai Uniónak az a feladata, hogy szakpolitikai tanácsadással és a reformok finanszírozásával támogassa és kiegészítse a tagállami szakpolitikákat a társadalmi befogadás és a szociális védelem terén.

Számos szakpolitikai ösztönző áll a tagállamok rendelkezésére a jövedelmi egyenlőség és az esélyegyenlőség növelésére. A megfelelő szakpolitikai válasz azonban az alábbiaktól függ:

- az egyenlőtlenség okainak megfelelő értelmezése az egyes tagállamokban;
- országspecifikus tényezők, például munkanélküliségi ráta, a gazdaság ágazati összetétele, a munkaerőpiaci intézmények és a szociális védelmi rendszer felépítése.

Az oktatásba és készségekbe való befektetés az egyenlőtlenség csökkentésére és az esélyegyenlőség elősegítésére irányuló kulcsfontosságú szakpolitikai eszköz. A technológia miatt változó munkakörülményekre adott válaszként különösen az alacsony képzettségű munkavállalók készségeinek fejlesztésében rejlik a legnagyobb lehetőség a bérszóródás ellensúlyozására és egyidejűleg több munkahely teremtésére. A gyermekek és fiatalok számára az oktatás hatékonyan teremt egyenlőbb esélyeket, amíg a háttérétől függetlenül valamennyi gyermeknek lehetősége van jó minőségű oktatásban részesülni.

Az adó- és szociális ellátórendszer a legfontosabb szakpolitikai ösztönző, amellyel kezelhető a jövedelmi egyenlőtlenség¹². Közép és hosszú távon hasznosak a készségek hiányát kezelő szakpolitikák, de az adó- és szociális ellátórendszer változása közvetlenebb hatást fejthet ki. Néhány ország, például Írország, Magyarország és Dánia hatékonyan alkalmazza az adó- és szociális ellátórendszert a nagyon magas piaci jövedelmi egyenlőtlenség csökkentésére. Más országokban,

¹² Lásd még az *Adórendszerek és adóhatóság* című tematikus tájékoztatót.

például Cipruson, Bulgáriában, Lettországon, Litvániában és Észtországban sokkal gyengébb ez a hatás (lásd az 5. ábrát).

A szociális kiadások egyenlőtlenség-csökkentő hatása attól függ, mennyire jól vannak megtervezve. A munkába visszatérők ellátásait érintő megvonás mérséklése és az alacsony keresetűek adóterhének csökkentése egyaránt fontos szakpolitika, amely biztosítja, hogy a munkanélküli és inaktív személyeket mindig pozitív gazdasági ösztönzők sarkallják kereső tevékenység folytatására.

A válság óta meggyengült az adókedvezmény-rendszernek a növekvő piaci egyenlőtlenség ellensúlyozására való képessége. Néhány országban a szűk költségvetési mozgástér, valamint a költségvetési fenntarthatóság helyreállításának szükségessége csökkentette a jövedelem újraelosztására vonatkozó állami kapacitást. A személyi jövedelemadó-rendszer nem lett progresszív, és több uniós tagállamban, például Lettországon, Litvániában, Észtországban, Bulgáriában és Romániában átalányalapú adórendszer működik.

Helyesen tervezett adókkal csökkenthető a vagyoni egyenlőtlenség. A tőke megadóztatása (beleértve az ingatlanok és az örökségek megadóztatását) fontos eszköz lehet az esélyegyenlőség biztosítására és a vagyon egyenlőbb eloszlására a hatékonysági szempontok kellő figyelembevételével.

A minőségi szociális szolgáltatások nélkülözhetetlenek a növekvő esélyegyenlőtlenség leküzdésében. A hátrányos helyzet továbböröklődésének megakadályozása tekintetében alapvető ösztönzők az alábbiak:

- minőségi és hozzáférhető gyermekgondozás;
- állami, önkormányzati lakáshoz jutás;
- oktatás;
- egészségügyi ellátás.

A gyermekgondozás és a tartós ápolás-gondozás elérhetősége szintén kulcs-

fontosságú szerepet játszik a nők nagyobb arányú munkaerőpiaci részvételének elősegítésében, ami hozzájárulhat a nemek közötti különbségek csökkentéséhez. Az egyenlőtlenség területi dimenziója esetében, beleértve a vidéki és városi területek közötti jelentős szakadékot, például Romániában és Bulgáriában, a közlekedésbe és a digitális hozzáférhetőségbe való befektetés is fontos szerepet játszhat.

Dátum: 2017. november 22.

5. HASZNOS FORRÁSOK

- [A szociális jogok európai pillére](#)
- [Szociális eredménytábla](#)

MELLÉKLET

1. táblázat – A Gini-együttható az adók és transzferek előtt és után (2015, forrás: EU-SILC)

	Bruttó piaci jövedelem Gini*	Nettó Gini**	Az adók és transzferek egyenlőtlenségcsökkentő hatása
IE	55,4	29,8	25,7
FI	49,6	25,2	24,4
BE	49,9	26,2	23,7
UK	55,9	32,4	23,6
DK	50,7	27,4	23,3
AT	50,3	27,2	23,1
EL	56,6	34,2	22,4
NL	49,0	26,7	22,3
SI	46,7	24,5	22,2
HU	49,9	28,2	21,6
PT	55,5	34,0	21,5
CZ	46,2	25,0	21,2
DE	51,6	30,7	20,9
HR	51,0	30,6	20,4
SE	45,2	25,2	20,0
FR	49,0	29,2	19,8
LU	48,1	28,5	19,6
IT	51,3	32,4	18,9
ES	53,4	34,6	18,8
MT	45,7	28,1	17,6
PL	47,9	30,6	17,3
RO	54,1	37,4	16,7
SK	39,8	23,7	16,1
LT	54,0	37,9	16,1
EE	49,8	34,8	15,0
LV	49,8	35,4	14,5
CY	47,5	33,6	14,0
BG	50,2	37,0	13,2
EU-28†	50,2	30,4	19,8
Forrás: Saját számítások az EU-SILC alapján, 2014. évi felmérések adatai, Németország: 2014			
* Gini, bruttó adóösszeg, transzferek nélkül			
** Gini, számítások alapján, a közvetlen adók és szociális transzferek (beleértve a nyugdíjakat) után			
†Nem súlyozott átlag			